atletism

BULETINUL CAMPIONATELOR BALCANICE DE ATLETISM

No. 3 — 8 SEPTEMBRIE 1947

Pe stadion sunt puse la încercare nu numai calitățile atletice ale concurenților, dar și educația lor democratică!

Ce însemnează pentru noi jocurile Balcanice?

Jocurile balcanice însemnează o verificare într'un cadru deosebit de larg și pe o scară mare, a valorilor noastre sportive. In această privință, acest al doilea an de experiență a confirmat așteptările noastre și succesul obținut a fost strălucit.

De valoare cel puțin egală este însă și aportul politic și cultural adus țărilor și popoarelor noastre prin prilejul oferit organizatorilor și participanților, de a se cunoaște, la fiecare din campionatele organizate.

Căci prilejul oferit de a ne cunoaște oamenii, orașele, munca și realizările noastre, ceace însemnează a ne cunoaște mai bine — a adus în mod cert aprofundarea prieteniei ce ne leagă. Fiecare campionat organizat de oricare dintre țările balcanice, a însemnat îndreptarea atențiunii întregului tineret al țării organizatoare, către tinerii cari vin în vizită, către țara lor și către munca lor.

Tot așa, fiecare campionat, la care trimitem delegați, a însemnat largi pregătiri pentru această vizită și la întoarcerea lor, o largă relatare a celor văzute, a prieteniilor legate, a amintirilor culese.

Se întâmplă acum, cu prilejul vizitelor echipelor sportive, să fim primiți în orice oraș al țărilor noastre ca prieteni de mult nevăzuți, cu o dragoste cu o sinceritate, care ne fac de neuitat fiecare clipă petrecută în mijlocul vostru.

Lucrurile acestea se știu și se răspândesc în massele tineretului nostru creind condiții excepționale pentru o colaborare fecundă în toate domeniile vieții omenești.

Drumurile noastre comune spre realizarea aceluiaș ideal de[illegible]ocratic de progres so[illegible], ne permit să ne privim drept în ochi cu sinceritate și să ne simțim cotul, strâns unul de altul. Suntem conștienți că nu suntem singuri în munca, în lupta noastră. Avem alături de noi prieteni conta oricând și cu cari îm[illegible]adevărați, pe cari putem preună drumul nostru este mult ușurat și țelul nu ni se mai pare prea departe.

Mergem împreună spre un viitor mai bun și jocurile balcanice ne sunt un ajutor neprețuit pe acest drum.

cès obtenu en fetaoihstèe

STADIONUL ANEF
a fost refăcut cu munca voluntară a tineretului din București
S'au depus *112.620* *ore de muncă* în valoare de *lei* *2.252.400*

Simbolul jocurilor Balcanice

Marșul partizanilor, cea mai dramatică probă a campionatelor de atletism

Decathlonul, triathlonul și ploaie de recorduri în ziua II-a

Ziua a doua a Campionatelor a fost intr'adevăr plină de evenimente emoționante, de rezultate îmbucurătoare, de confirmări ale speranțelor, de satisfacții nebănuite — a fost în câteva cuvinte — biruința atletismului balcanic.

Și aceasta pentrucă ziua de eri s'a desfășurat sub dubla semnificație a Marșului Partizanilor și a Decathlonului.

Primul, pentrucă reprezintă proba clasică a atletismului balcanic, aceea a luptei pe care tineretul sportiv a dus-o pentru eliberare. Cea de a doua fiindcă face apel la calitățile celor mai compleți atleți, reușind să întrunească în acelaș om armonia pe care o dă numai multipla specializare a celor zece probe.

Dar să relatăm desfășurarea acestei de a doua zi, cronologic.

Programate de către Comisia Superioară în ajunul campionatelor, Decathlonul și Triathlonul femenin s'au desfășurat ieri, pe o vreme ce promitea să fie din oră în oră mai frumoasă.

Cele trei probe feminine și cele cinci din prima și a decathlonului au fost urmărite cu interes de un public spectator nu prea numeros.

In genere Jugoslavia a prezentat specialiști bine pregătiți, în condițiuni optime, care pe lângă faptul că au reușit să câștige și-au atras admirația din partea spectatorilor.

La atletism probele compuse sunt destinate să arate în ce măsură un atlet sau o atletă reușesc să atingă perfecțiunea, acea perfecțiune pe care au cântat-o mult poeții anticelor olimpiade.

Ieri la ANEF nu s'au întâlnit cei mai buni reprezentanți ai tuturor țărilor participante. Dar acei care au concurat ca specialiști au confirmat valoarea lor — de altfel bine cunoscută.

Printre alții, reprezentanții Jugoslaviei — câștigători sau clasați în primele locuri — au demonstrat atenta pregătire ce au făcut-o pentru aceste probe.

Continuarea de astăzi a decathlonului va fi credem în măsura să confirme încrederea noastră și în acelaș timp să ofere publicului spectacolul — obișnuit dealtfel în atletism — al victoriei muncite.

Atleți purtați pe brațe
Publicul urmărește emoționat desfășurarea Marșului Partizanilor

După amiaza zilei îi găsește pe concurenți în febra pregătirilor. Cei ce vor pleca în Marșul Partizanilor sunt gata. Grupuri, grupuri, așteaptă nerăbdători startul care-i va trimite în cursa celor 45 km.

Porniți să cucerească zările, asemenea partizanilor, atleții au vrut să arate lumii întregi și mai ales celor ce n'au aflat încă victoria democrației în țările din Balcani.

Drumul lung și greu nu-i impresionează, ei poartă în suflete un ideal pe care-l vor purta spre toate colțurile lumii: idealul tineretului spre o viață mai bună, liberă. In timp ce pe stadion probele clasice ale programului se desfășoară cu regularitate, cele 6 grupuri de atleți parcurg kilometri după kilometri, în marș și alergare, călcând pavejul dur și dogoritor al străzilor sau parcurgând arăturile împrejurimilor Bucureștiului. Văi și dealuri, ape, șesuri sunt traversate și tot mai mult zarea se deschide înaintea lor și se închide în spatele lor, strângându-i în cercul de foc al eforturilor supra-omenești.

Eforturi ce-și fac efectul asupra corpurilor lor. Unul sau altul epuizați trebuesc ajutați de coechipieri, sprijiniți sau purtați pe brațe.

La intervale de timp stadionul este informat de situația pe parcurs. Speakerul anunță ordinea. Conduce o țară în timp ce alta la interval de numai câteva zeci de metri își poartă un echipier pe brațe.

Spectatorii trăesc adevărate clipe de emoții. Iși imaginează tragismul unei curse în care nimeni nu are voie să renunțe la efort, în care unii trebue să ajute pe ceilalți în grelele momente ale epuizării.

Dar numărul căzuților sporește. Situația în clasament se schimbă, dramatismul întrecerii se intensifică. Spectatorii par electrizați.

Sosirea echipei bulgare pune capăt unei așteptări de ore, dar nu și neliniștei, căci echipa României nu a sosit încă și despre celelalte nu se cunosc amănunte. Sosesc și ei purtându-și sau trăgându-și camarazii, simbolizând prin gestul lor ajutorul reciproc și jertfa de sine a tineretului pe altarul sportului și al patriei. Orice sacrificiu trebue făcut pentru a fi capabil să participi și să termini Marșul Partizanilor. Și astfel echipa ungară lipsită de titulari îi înlocuesc cu nespecialiști și cu oficiali, dar termină marea cursă simbolică a jocurilor Balcanice.

E dificil de redat în scris emoția pe care întreg stadionul a trăit-o. Ochii tuturor erau îndreptați spre atleții care parcurgând cei 45 km. au purtat sabla eliberării popoarelor.

Cad recordurile!

Stadionul freamătă. Dela prima și până la ultima probă, publicul urmărește încordat desfășurarea probelor. Uneori nu știe unde să privească. Din orice parte a gazonului țâșnește un atlet, cade un record. Se intonează imnurile țărilor care au oferit pe noii campioni, se ovaționează câștigătorii și recorduri. Fiecare țară înregistrează noui valori pe tabelele recordurilor naționale. S'au realizat ieri performanțe de talie europeană și s'au întrecut cele mai optimiste așteptări. Pe scurt, publicul de ieri a asistat la cea mai palpitantă competițiune pe care am văzut-o vreodată.

Tribunele erau neîncăpătoare, fierbând de culorile curcubeului. Probele nu mai puteau fi urmărite depe bancă. In picioare spectatorii încurajează eforturile atleților și ovaționează victoriile. Fiecare țară își sărbătorește un nou record, un nou campion, își sărbătorește mersul progresiv spre cea mai înaltă treaptă a erarhiei valorilor atletice.

Ziua a doua s'a terminat fără a se fi resimțit oboseala. Seara s'a așezat pe nesimțite acoperind stadionul și învăluind ultimii spectatori întârziați în comentarii.

O nouă zi ne așteaptă rezervându-le acelaș inedit și acelaș element al surprizei.

Programme de la III-eme journee

Programul zilei a III-a

MATIN — DIMINEAȚA

Decathlon

9 heures 30: 110 m. haies — garduri (decathlon).
10 heures: Lancement du disque — disc.
10 heures 30: Saut à la perche — Prăjină
11 heures: Lancement du javelot — suliță
11 heures 30: 1500 m. plat

APRÈS MIDI — DUPA AMIAZA

15 heures 30: 400 m. haies — garduri (sèries-serii)
15 heures 40: Lancement du disque — aruncarea discului (femmes — fete)
15 heures 50: Saut en longueur — Săritura în lungime (hommes — băeți)
16 heures: 400 m. plat (sèries-serii)
16 heures 15: Lancement du disque — Aruncarea discului (hommes — băieți)
16 heures 30: 400 m. haies — garduri (finale)
16 heures 40: 10.000 m. plat.
17 heures 25: 4 x 100 m. plat — Relais — Ștafetă (femmes — fete)
17 heures 30: 400 m. plat (finale — finală)
17 heures 35: Lancement de la grenade — Aruncarea grenadei.
17 heures 40: 800 m. plat (Fete — femmes
17 heures 50: 4x100 m. plat — Relais — Ștafetă (hommes — băeți)
18 heures 10: Fermeture des championnats — Inchiderea campionatelor.

printre culoare

Oul lui Neppi

Eri la masa de prânz, întâmplarea m'a așezat alături de simpaticii atleți triestini. Tocma când discutam mai aprins — ne dați voe să păstrăm secretul subiectului— îl văd pe Neppi Luciono că se oprește intrigat, ba mai mult, alarmat. Fără să spună nimic se ridică încet depe scaun și își pipăe buzunarul dela spate al pantalonului de troining.

Ce o fi având acolo, mă întreb?

în a cărui mână, introdu-
M-a lămurit chiar Neppi
să cu multă prudență în buzunar am văzut un... ou ce fusese mai înainte întreg și pe care îl păstra cu grijă pentru un chand d'oeuf matinal.

Emoțiile lui Jupi

Jupi Calistrat, recordmanul nostru de altădată dar și de zilele acestea, a avut multe emoții înaintea disputării probei de triplu salt care i-a adus al doilea titlu de campion balcanic. Vreți o dovadă? Sâmbătă dimineața s'a dus — ca să se calmeze — la un film cu Boris Karlof.

La jumătatea filmului a ieșit însă din sală și mai nervos fiindcă un artist depe pânză prea semăna cu... Dogorov, adversarul lui de după amiază.

Gemenele

In echipa Bulgariei sunt mai multe perechi de frați. Una din ele e formată de două surori gemene — Sașa și Nina — care seamănă atât de bine una cu alta încât atunci când crezi că vorbești cu Sașa ai în față pe Nina și invers.

Curios m'am adresat antrenorului lor, jugoslavul Despot: — Cum le deosebești la ștafetă? Pe care o pui schimbul 2 și pe care 3.

— După inspirație...

Bebe Baciu, ziarist

Un fel de a spune, căci mai jos nu va fi vorba de cronicile pe care le face din când în când săritorul nostru cu prăjina, ci de o ocupație nouă pe care și-a găsit-o în can onamentul balcanic. Imparte în fiecare dimineață ziarul ce-l trimitem noi participanților la balcaniadă strigând cu o voce tare muzicală:

— Sportul! Ediție specială.

Gurile rele spun că Bebe și-a găsit... proba.

Copiii pierduți

Titlul de mai sus nu este al unui film ci al unor întâmplări reale petrecute pe stadionul ANEF cu ocazia primelor zile de disputare ale campionatelor balcanice. Sunt atât de interesante concursurile încât părinții își pierd până și... copiii. Până astăzi crainicul s'a găsit de două ori în situația de a anunța:

— Părintele care și-a pierdut copilul este rugat să se prezinte la microfon.

La care un guraliu din tribună răspundea:

— Pune-l să plângă la microfon ca să-l recunoască...